

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **N. S.**, nar. 22. 12. 1978, státní příslušnost Ukrajina, t. 1. bytem 22. 12. 1978, zast. Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Pškop 8, 602 00 Brno, proti žalované: **Policie ČR, ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2014, 1. j. CPR-9955-2/LJ-2014-930310-V231,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřísluší** náhrada nákladů řízení.

O d ť v o d n ě n í :

Vůas podanou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 3. 10. 2014 žalobkyně brojila proti rozhodnutí Policie ČR, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 23. 9. 2014, 1. j. CPR-9955-2/LJ-2014-930310-V231, kterým žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 zákona 1. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla její odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend (dále též správní orgán prvního stupně) ze dne 6. 5. 2014, 1. j. KRPB-42156-46/LJ-2014-060026-SV, a napadené rozhodnutí potvrdila.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona 1. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) žalobkyni uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou nelze cizince umožnit vstup na území českých

lélce jeden rok. Poľátek doby, po kterou nelze cizince tátŤ Evropské unie, byl stanoven v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizincŤ od okamŤiku, kdy cizinka pozbude oprávnŤní k pobytu na území Ťeské republiky. Doba k vycestování z území byla podle ust. § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizincŤ stanovena do 30 dnŤ od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. SouľasnŤ pro pŤšpad, Ťe by rozhodnutí o správním vyhoŤŤní bylo ve lhŤtŤ stanovené k vycestování nevykonatelné z dŤvodŤ podle ust. § 119, § 119a, § 179 nebo § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizincŤ nebo z dŤvodu dle ust. § 32 odst. 5 zákona o azylu, byla doba k vycestování stanovena do 30 dnŤ od odpadnutí tŤhto dŤvodŤ.

ĤalobkynŤ v ĤalobŤ uvedla, Ťe jiŤ ve správním Ťzení namítala poruŤení ustanovení o doruľování, odkázala pŤstom na bod 2 podání ze dne 30. 5. 2014. Nadto ĤalobkynŤnamítala nezákonnost postupu pŤš doruľování spolŤívající v postupu dle ust. § 23 odst. 1 zákona, aniŤ by pro tento postup byly splnŤny podmínky. ĤalobkynŤ má za to, Ťe ze správního Ťádu vyplývá, Ťe správní orgán má pŤš doruľování povinnost v pŤšpadŤnedoruľení písemnosti na adrese dle Ťásti první ust. § 20 odst. 1 správního Ťádu doruľovat písemnosti adresátovi i na jiných místech. Teprve v pŤšpadŤ Ťe není moŤné doruľit písemnost ani jiným zpŤsobem, lze postupovat dle ust. § 23 odst. 1 správního Ťádu. Nelze tedy akceptovat, aby správní orgán v pŤšpadŤ prvního neúspŤšného pokusu o doruľení písemnosti na adrese pro doruľování rezignoval na dalŤí postup o doruľení jiným zpŤsobem, a pŤstoupil hned k uloŤení písemnosti. K tomu ĤalobkynŤodkázala na rozsudek NSS Ť. j. 8 As 16/2011-90. Z ustanovení správního Ťádu podle ĤalobkynŤdále vyplývá, Ťe pro nastání fikce doruľení je nutné Ťádné pouľení adresáta o uloŤení zásilky. S ohledem na výŤe uvedené má ĤalobkynŤza to, Ťe od 1. 6. 2013 do 17. 2. 2014 nemohla na území pobývat nelegálnŤ neboŤ na Ťzení o odvolání ze dne 2. 5. 2013 je nutno nahlŤšet jako na Ťzení o odvolání podaném v zákonné lhŤtŤ stanovení data právní moci rozhodnutí správního orgánu prvního stupnŤ je nulitní a nelze k nŤnu pŤshlŤšet. Za zohlednŤní zavinŤní orgánŤ veŤejné moci na tvrzeném nelegálním pobytu ĤalobkynŤna území je potom doba uloŤeného správního vyhoŤŤní nepŤsmŤšená.

ĤalobkynŤ dále namítá, Ťe správním vyhoŤŤním by doŤlo k zásahu do jejího soukromého a rodinného Ťivota, neboŤ na území hiŤe manŤel ĤalobkynŤ pan M. L. S poukazem na rozsudek MŤtského soudu v Praze Ť. j. 10 Ca 330/2006-89 ĤalobkynŤnamítá, Ťe v daném Ťzení nebylo dosaŤeno spravedlivé rovnováhy mezi zájmem státu a zájmem cizince na ochranŤ rodinného Ťivota, kdy závaŤnost protiprávního jednání ĤalobkynŤ nedosahovala vysoké intenzity, pokud ĤalobkynŤ která pobývala na území ŤR po dobu delŤí pŤi let, pobývala na území bez platného povolení pouze v dŤsledku nesprávného správního postupu.

Nad rámecek uvedeného ĤalobkynŤ namítá, Ťe správní orgány rozhodly nesprávnŤ v pŤšpadŤuloŤení správního vyhoŤŤní za situace, kdy dne 6. 5. 2014, tedy v dobŤvydání rozhodnutí, pobývala ĤalobkynŤna území oprávnŤnŤ ĤalobkynŤuvedla, Ťe správní orgán má rozhodovat na základŤskutkového stavu v dobŤvydání rozhodnutí, jak plyne z konstantní judikatury NSS. I z gramatického výkladu ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizincŤ vyplývá, Ťe cizinci je moŤné uloŤit správní vyhoŤŤní pouze pokud v dobŤpravomocného rozhodnutí pobývá na území bez víza, aľ k tomu není oprávnŤnŤ. Správnost tohoto výkladu podle jejího názoru dokládá uŤití dokonavého vidu Ťasu minulého v ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 3, oproti nedokonavému vidu Ťasu pŤstomného v bodŤ2 téhoŤ ustanovení. Nepobývá-li tedy ĤalobkynŤna území ŤR neoprávnŤnŤv dobŤvydání rozhodnutí, nejsou podle jejího názoru splnŤny podmínky pro uloŤení správního vyhoŤŤní podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizincŤ.

Navrhla, aby soud rozhodnutí žalované a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě především odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K pobytovému statusu manžela žalobkyně žalovaná uvedla, že mu bylo rovněž uloženo správní vyhoštění. K žalobní námitce týkající se přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně žalovaná odkázala na rozsudek NSS sp. zn. 1 As 166/2012. Uvedla, že žalobkyně v průběhu řízení neprokázala, že s manželem mají dlouhodobý intenzivní vztah, neuvédla, že by spolu měli a vychovávali děti, vyhoštění tak nemělo mít za následek nepřiměřený zásah do jejího rodinného nebo soukromého života. Naplnění skutkové podstaty podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 podle názoru žalované není vázáno na konkrétní dobu vydání rozhodnutí o správním vyhoštění.

Z uvedených důvodů žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V reakci na vyjádření žalované byla soudu doručena replika, v níž žalobkyně zdůraznila, že po celou dobu řízení namítala oprávněnost svého pobytu na území ČR, když opakovaně poukazovala na nesprávnost přímého doručování. Žalobkyně má s poukazem na rozsudek NSS I. j. 4Azs 181/2014-30 za to, že posouzení včasnosti odvolání ve věci žádosti o povolení k pobytu představuje především otázku k řízení o správním vyhoštění, a správní orgán má vylíkat v řízení o správním vyhoštění na rozhodnutí o včasnosti podaného odvolání.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

V návaznosti na podání žalobkyně ze dne 26. 11. 2014 soud v předměné věci nařídil jednání, které se konalo za účasti zástupkyně žalobkyně žalovaná se z jednání omluvila. Žalobkyně především odkázala na obsah podané žaloby. Namítala nezákonnost postupu správního orgánu při doručování písemnosti k usnesení o zastavení řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu spolívající v tom, že písemnost byla doručována vhozením do cizí poštovní schránky, a to přes existenci šedé označené poštovní schránky žalobkyně. O těchto skutečnostech svědčí podle jejího názoru jednak fotodokumentace poštovních schránek, jednak písemné prohlášení vlastníka nemovitosti pana V. N., které jsou součástí spisu sp. zn. 32 A 16/2014.

V předměné věci má soud přezkoumat a posoudit, zda žalobkyně pobývala na území ČR od 1.6.2013 do 17.2.2014 nelegálně a je tedy dán důvod k rozhodnutí o správním vyhoštění a zda správním vyhoštěním došlo k zásahu do jejího soukromého a rodinného života a zda bylo dosaženo spravedlivé rovnováhy mezi zájmem státu a zájmem cizince na ochraně rodinného života, neboť je toho názoru, že závažnost protiprávního jednání žalobkyně nedosahovala vysoké intenzity. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítlá odvolání a potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 6.5.2014, kterým bylo žalobkyni podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států

mtom rozhodnutím jsou vymezeny rozhodovací dŕŕvody uvedené řalobní námĕtky. Námĕtky řalobkynĕtýkající se doruřování rozhodnutí ř.j. OAM-4524-7/DP-2013 ze dne 27.3.2013 byly pŕŕedmĕm pŕŕezkouvání soudem a rozhodování pŕŕezkouvání soudem ve vŕŕci sp. zn. 32 A 16/2014.

Ze správního spĕsu soud zjistil, ře o řádosti o zmĕnu ŕřelu pobytu na podnikání podané dne 29.1.2013 rozhodlo MV řR OAMP dne 27.3.2013 usnesením ř.j. OAM-4524-7/DP-2013 zastavením řŕzení o této řádosti, neboť řadatelka i pŕŕes řádnĕdoruřenou výzvu nedolořila ve stanovené lhĕtĕvřechny řákonem stanovené náleřitosti. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 30.4.2013. Dne 2.5.2013 byl řalobkynĕ na pracoviřti OAMP vydán výjezdní pŕŕkaz k vycestování s platností od 2.5.2013 do 31.5.2013. Dne 7.10.2013 vydala Komise pro rozhodování ve vŕŕech pobytu cizincĕ rozhodnutí ř.j. MV-108272-6/SO/sen-2013, kterým zamĕtla odvolání proti usnesení vydaném pod ř.j. OAM-4524-14/DP-2013 ze dne 4.6.2013 o nevyhovŕŕní řádosti o urření neplatnosti okamřiku doruření usnesení ze dne 27.3.2013. Rozhodnutí Komise nabylo právní moci 8.10.2013. Dne 16.1.2014 vydala Komise rozhodnutí ř.j. MV-108272-11/SO/sen-2013, které nabylo právní moci dne 20.1.2014 a kterým bylo odvolání ŕřastnice řŕzení proti usnesení vydaném OAMP ř.j. OAM-4524-7/DP-2013 ze dne 27.3.2013 jako opořhdŕŕné zamĕtnuto. Dne 30.1.2014 podala řalobkynĕ proti poslednĕuvedenĕmu rozhodnutí řalobu, souřasnĕs návrhem na pŕŕznání odkladného ŕřřinku řaloby, Krajský soud v Brnĕ vydal 20.3.2014 pod ř.j. 32 A 16/2014-28 usnesení, kterým řalobĕze dne 30.1.2014 odkladný ŕřřinek nepŕŕznal a následnĕ podané ŕřstavní stĕřnost ze dne 14.4.2014 proti tomuto usnesení byla ŕřstavním soudem odmĕtnuta.

Ze shora uvedenĕho je zŕŕejmĕ, ře do rozhodnutí správního orgánu I. stupnĕ dne 6.5.2015 vydaným Policí řR, Krajským ředitelstvím policie řihomoravského kraje, odborem cizinecké policie, oddĕlení pobytových agend bylo pravomocnĕrozhodnuto o řádosti o urření neplatnosti okamřiku doruření usnesením ze dne 27.3.2013 a to rozhodnutím Komise ze dne 7.10.2013, ř.j. MV-108272-6/SO/sen-2013, které nabylo právní moci 8.10.2013 a dne 16.1.2014 vydala Komise rozhodnutí ř.j. MV-108272-11/SO/sen-2013, které nabylo právní moci dne 20.1.2014, a kterým bylo odvolání řalobkynĕproti usnesení o zastavení řŕzení ze dne 27.3.2013 jako opořhdŕŕné zamĕtnuto. Na základĕdanĕho právního stavu ke dni 20.1.2014 (nelze nahlířet na odvolání ze dne 2.5.2013 jako na podané v řákonné lhĕtĕ) podle soudu nelze v dobĕod 1.6.2013 do 17.2.2014 povařovat pobyt řalobkynĕve smyslu ust. ř 47 odst. 2 řákona o pobytu cizincĕ za oprávnĕný. Rozhodnutí o zastavení řŕzení o řádosti řalobkynĕo zmĕnu ŕřelu povolení k dlouhodobĕmu pobytu ze dne 27.3.2013 nabylo právní moci 30.4.2013 a v den 2.5.2013, kdy řádala o vystavení pŕŕeklenovacího řřřtku vydávanĕho po dobu probĕhajícího řŕzení o podané řádosti bylo rozhodnutí pravomocné, a proto ři byl vydán výjezdní pŕŕkaz s dobou platnosti do 31.5.2013. Na základĕtoho byl vymezen neoprávnĕný pobyt řalobkynĕna ŕřzemí řR od 1.6.2013 do dne, kdy se dostavila na pracoviřťsprávního orgánu I. stupnĕ17.2.2014 k vyŕŕeření pobytové situace a kdy bylo zjiřřeno, ře výjezdní pŕŕkaz nesplnila a do této doby z ŕřzemí řR nevycestovala. Soud uzavĕrá na základĕ shora uvedenĕho, ře řalobkynĕpobývala na ŕřzemí řR od 1.6.2013 do 17.2.2014 v rozporu s ust. ř 103 písm. n) řákona o pobytu cizincĕ, řj. poruřila povinnost cizince pobývat na ŕřzemí řR s platným vízem, řřmř naplnila skutkovou podstatu ust. ř 119 odst. 1 písm. c) bod 2 řákona o pobytu cizincĕ.

Pokud se týká vznesenĕ námitky, ře správním vyhořřřím by dořřlo k řásahu do soukromĕho a rodinnĕho řřvota řalobkynĕ neboť na ŕřzemí řR řije její manřel, řalobkynĕ tuto obecnĕvznesenou řalobní námĕtku nijak nekonkretizovala řj., v řem by uvedený řásah mĕ spŕŕřvat a neuvedla ani řádne řalř skutelřnosti naplřující její rodinný a soukromý řřivot.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

Podle správním orgánem dospěl k závěru, že veřejný
zájem, který byl předmětem žalobkyně neboť je zájem na tom, aby
cizinec pobýval na území ČR na základě splnění zákonných podmínek. V projednávání
případu nelze rozhodnout o skutečnosti, že to byla žalobkyně, která ignorovala
žádost o změnu účelu povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, neboť
k řádnému projednání této žádosti nepřidala požadované náležitosti, které byly výzvou, jí
řádně doručenu, po ní požadovány. Touto svou ignorací zavinila vydání rozhodnutí o
zastavení řízení o žádosti i přes to, že o tomto úředním postupu byla v předemné výzvě
správním orgánem řádně poučena. Podle soudu dodržování řádných právních předpisů a souladnost
cizince při vyřizování jeho žádosti k legalizaci jeho pobytu lze podsunout pod pojem veřejný
zájem, který pak musí být v této věci upraven.

Na základě shora uvedeného posouzení žalobních námitek žalobkyně dospěl soud
k závěru, že žaloba není důvodná a ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s. 1 ji zamítá.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. 1, podle kterého
nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu
nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch
neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované
v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné administrativní činnosti
nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtí dvou týdnů ode dne
jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se
sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační
stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel,
jeho zástupce nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,
vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů
vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. ledna 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová